

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

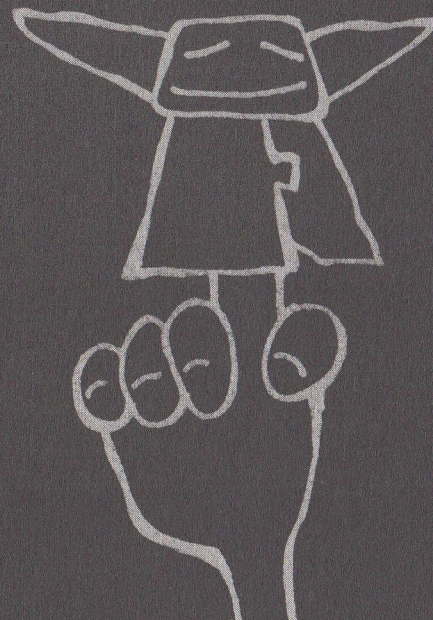

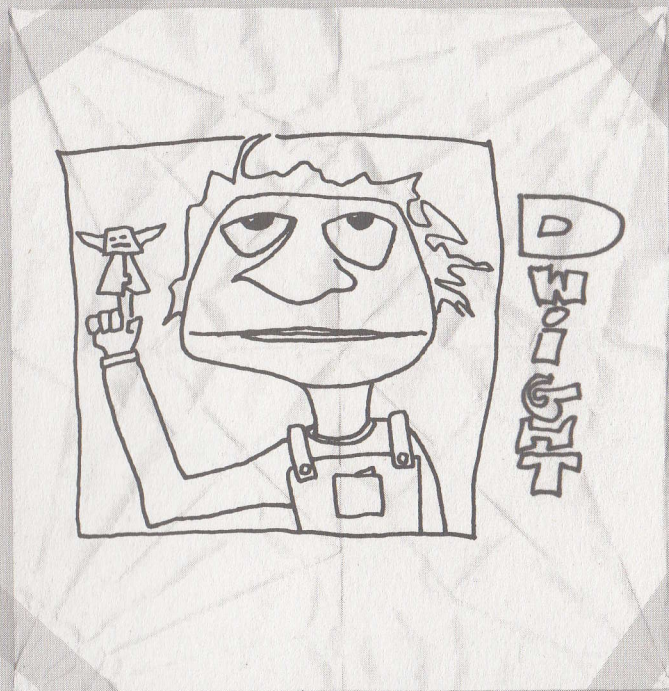
TOM ANGLEBERGER

ARTHUR

CURIOSUL CAZ AL LUI ORIGAMI YODA

Traducere din engleză de
Alina E. Bogdan

ORIGAMI YODA ȘI DWIGHT

DE TOMMY

➔ Iată marea întrebare: Origami Yoda e adevărat?

Ei bine, normal că e adevărat. Adică este o păpușă adevărată pentru deget, făcută dintr-o bucată adevărată de hârtie.

Dar este el ADEVĂRAT? Chiar știe toate acele lucruri? Poate vedea viitorul? Folosește Forța?

Sau este doar o bazaconie care a păcălit o mulțime de copii de la Școala Generală McQuarrie?

Este FOARTE important pentru mine să-mi dau seama dacă este adevărat. Pentru că trebuie să mă hotărâsc dacă îi urmez sfatul sau nu.

Iar dacă iau o decizie proastă, sunt terminat!

Nu vreau să intru în prea multe detalii acum. Dar hai să spunem că e vorba despre o fată foarte mișto, pe nume Sara, și dacă merită să mă fac de răs pentru ea.

Origami Yoda spune să o fac, dar dacă se înșală... voi fi complet umilit.

Așa că trebuie să știu dacă e adevărat. Și am nevoie de răspunsuri pe bune. Am nevoie de dovezi științifice. De asta m-am dus și le-am cerut tuturor celor pe care i-a ajutat Origami Yoda să-mi spună poveștile lor. Apoi le-am pus cap la cap în acest dosar. Cine știe, poate fi folositor dacă niște oameni de știință se vor hotărî vreodată să-l studieze pe Origami Yoda.

Ca să fie totul cât mai științific, l-am lăsat pe prietenul meu Harvey să comenteze fiecare poveste. Harvey nu a crezut nici măcar o secundă în Origami Yoda și nici acum nu crede. De fapt, el spune că Origami Yoda e doar un „ghemotoc de hârtie verde”. Așa că a încercat să găsească „o explicație logică” pentru toate lucrurile ciudate care s-au întâmplat.

Apoi am comentat și eu la fiecare poveste pentru că, până la urmă, eu sunt cel care încercă să deslușească toate astea.

Și celălalt prieten al meu, Kellen, a vrut să mă ajute. Așa că i-am împrumutat dosarul. Dar, în loc să scrie ceva folositor, doar a mâzgălit peste tot! La început m-am înfuriat, dar unele desene aproape că semănau cu diverse persoane de la școală, așa că nu m-am chinuit să le șterg.

Și oricum nu am timp de așa ceva. Trebuie să studiez bine acest dosar și să iau o decizie. Origami Yoda este adevărat sau nu?

Ah, da. Mai e ceva de care aproape am uitat: Dwight.

Dwight este tipul care-l poartă pe Origami Yoda pe deget.

Cel mai ciudat lucru la Origami Yoda este că e atât de înțelept, pe cât e Dwight de idiot.

Și nu o spun ca pe o insultă. E pe bune. Dwight nu pare să facă vreodată ceva bine. Întotdeauna intră în belele. Întotdeauna e agresat de alți copii. Întotdeauna se scobește

în nas. Întotdeauna găsește o cale de „a strica cheful tuturor“, cum spun profesorii.

Dacă doar ar asculta sfaturile înțelepte ale lui Origami Yoda, ca noi toți de altminteri, poate că lucrurile ar sta altfel.

Dar nu, el vomită în timpul orei, pentru că a mâncat treisprezece porții de compot de piersici la prânz, fură pantofii unei fete ori poartă pantaloni scurți cu șosetele trase până peste genunchi.

El chiar reușește să-și transforme punctele forte în puncte slabe. Ca să știți, el este maestrul școlii când vine vorba de origami. La început, făcea cocori, broaște și toate cele, dar apoi a început să inventeze chestii. Origami Yoda nu este doar o versiune perfectă de hârtie a lui Yoda, ci este, de asemenea, invenția lui Dwight.

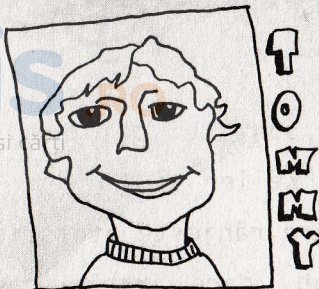
Bineînțeles că Dwight nu este primul om din lume care face un Origami Yoda. Sunt o mulțime de astfel de persoane pe internet. Dar Dwight nu a descărcat instrucțiunile de acolo. El chiar a creat propriul Origami Yoda.

Dar una e să faci un Yoda din hârtie și cu totul alta e să rogi oamenii să vorbească

cu el. Asta îl face pe el idiot. Nu te poți plimba prin școală cu un Yoda din hârtie pe deget, care vorbește cu oamenii.

Pun pariu că până și Origami Yoda i-ar spune asta, dacă Dwight ar asculta.

Oricum, iată și prima poveste, care se întâmplă să fie despre o fată (nu ACEA fată) și care ne arată cât de bine e să ascuți ce spune Origami Yoda.

ORIGAMI YODA ȘI NOAPTEA DE DISTRAȚIE

DE TOMMY

Era în aprilie, în Seara Distracției cu părinții, o seară de dans ce avea loc în fiecare lună în cantina școlii.

Toată lumea vine la Seara Distracției. Nici nu știu de ce. Nici eu nu știu de ce merg. Nu-i suport. Și ca mine mai sunt și alții care nu dansează, nu flirtează și nici nu-și arată Afecțiunea în Public.

Cantina are o scenă la unul dintre capete, pentru ședințe. Și dacă nu vrei să dansezi, poți să stai cumva pe marginea scenei.

Unii dansează. Alții se plimbă. Noi stăm pe marginea scenei.

De obicei, sunt cei mai buni prieteni ai mei cu mine, Kellen și Harvey. Harvey este cel înalt, care rânjește atotștiutor; Kellen este cel slab, care încearcă să pară mai șmecher, dând din cap pe ritmul muzicii; eu sunt cel scund cu părul al naibii de greu de pieptănat.

Și mai sunt și Lance, Mike și Quavondo. Ei stau pe scenă pentru că majoritatea copiilor nu vor să vorbească cu ei. De ce? Pentru că Lance e ciudat, Mike plânge tot timpul și Quavondo este celebrul mâncău de pufuleți cu brânză. Ei sunt paria școlii. Nu știu de ce mai vin la Seara Distracției pentru că au chiar mai puține șanse să danseze cu o fată decât am eu.

Sunt și câteva fete care stau aici, cum ar fi Cassie și Caroline. Nu știu de ce stau pe scenă – cred că sunt doar rușinoase sau ceva. Nici nu cred că vorbesc între ele.

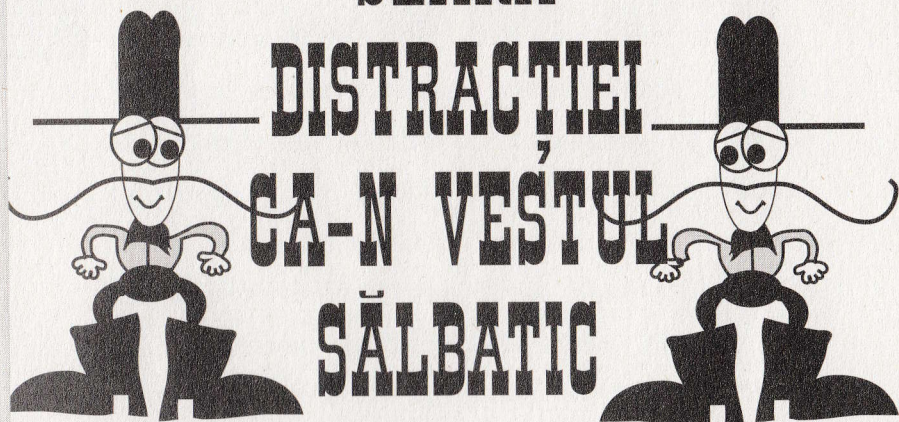
Și mai este Dwight, bineînțeles. Știu că arătăm deja ca niște tocilari că stăm pe scenă, dar câteodată Dwight ne face să arătăm chiar mai rău. La Seara Distracției de luna

Ihaaa! La școala generală McQuarrie a venit vremea pentru

SEARA

Vom avea parte de o petrecere grozavă
și zgomotoasă, așa că pregătește-te să sari,
să alergi și să dansezi!!!

Unde: muzica în cantină, baschet în sala de sport

Când: vineri, 6 aprilie la ora 19.00 Preț: 2 dolari sau orice fel de conservă

trecută, el s-a hotărât brusc că poate dansa și a început să sară aiurea peste tot.

Stai că asta nu e tot! În dansul lui haotic, a lovit-o pe o fată foarte populară, Jennifer, care avea în mână un pahar de suc, pe care l-a vărsat.

Dar nici asta nu e tot.

– Curăț eu, i-a spus el și s-a și aruncat pe jos și a început să curețe podeaua cu burta. Apoi s-a ridicat, având o pată mare de suc pe cămașă, și a început iar să danseze.

Dacă-ți vine să crezi, nici ASTA nu e tot.

– Îmi acorzi acest dans, don'șoară? a întrebat-o el apoi pe Jennifer.

Și după ce ea i-a răspuns în scârbă „În niciun caz”, el a venit la noi. Cu toată lumea atentă la noi!

– Omule, ne faci de rușine, i-a spus Harvey. De ce te mai chinui? N-o să danseze nimeni cu tine vreodată. De ce nu te relaxezi?

– Adică să stau aici și să nu fac nimic ca voi? a întrebat Dwight. În regulă!

Și pur și simplu a încremenit acolo toată noaptea. Când am plecat eu, el era tot acolo.

Din câte știu, atunci a fost singura dată când unul dintre noi a invitat o fată la dans. Nu e ca și cum nu ne-am dori. De fapt, noi ne petrecem aproape fiecare Seară a Distracției dezbătând acest subiect și dorindu-ne să apară vreo fată care să ne invite ea pe noi. (Odată, aproape că l-am făcut pe Kellen să o invite pe Rhondella la dans, dar a venit mama lui și l-a luat chiar înainte să se ducă la ea).

De data asta, Kellen și Harvey încercau să mă convingă pe mine să o invit pe Hannah, care stătea cumva între scenă și masa cu gustări.

– Uită-te la ea cum stă acolo singură, a spus Kellen.

– Da. Și sunt sigur că te place, a zis și Harvey.

Știu că nu trebuie să am încredere în Harvey, dar ideea mă tenta. Adică Hannah nu e chiar fata pe care o plac cel mai mult – aceea este Sara, pe care îmi e teribil de frică să o invit la dans.

Dar Hannah s-a purtat întotdeauna frumos cu mine. Poate va accepta. Și apoi, poate Sara ne va vedea, va fi geloasă și va vrea să

danseze cu mine. Și atunci ea mă va invita și nu voi mai fi eu nevoit să o fac!

Pentru că am stat de atâtea ori acolo fără să fac nimic, doar ideea de a invita o fată la dans m-a făcut să mă simt ciudat – chiar dacă nu era vorba despre Sara, era tot o fată și era tot dans. (Slavă Cerului că la Serile Distracției nu se pune niciodată muzică lentă pe care ești nevoit să-ți atingi partenerul când dansezi!) Îmi tremurau mâinile și îmi simțeam stomacul agitat ca atunci când a intrat tata cu mașina într-un hidrant.

„Da! Asta e șansa mea“, m-am gândit eu. „O voi face.“

Chiar mă duceam spre ea când Dwight a sărit de pe scenă și m-a oprit.

– Întâi și-ntâi, mai bine l-ai întreba pe Origami Yoda, a zis el.

– Ăăă... nu mai bine te târăști tu înapoi în gaura ta? l-a întrebat Harvey. Nu ți-a ajuns că ne-ai făcut de râs ultima oară?

– Poate sunt aici ca să vă opresc să vă faceți de rușine, a spus Dwight.

Apoi și-a ridicat mâna dreaptă, pe al cărei deget stătea păpușa Yoda din hârtie.

